

Dosarul nr. 1-116/2026

Nr. electronic 1-26090240-48-1-15072026

Nr. urmărire penală 2026330083

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

7 august 2026

mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, (sediul central)

Instanţă compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător: Mihaela Grosu

Grefier: Nicoleta Sandu

Cu participarea:

Acuzatorului de stat: Cezar Ţaca

Apărătorul inculpatului: Ana Chian

a judecat în şedinţa de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Arap Ion Ion, născut la *****, domiciliat în raionul *****, *****, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, studii medii incomplete, supus militar, de etnie romă, cetăţean al Republicii Moldova, anterior nejudecat, IDNP *****

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM.

Procedura de citare legală executată.

Termenul de examinare a cauzei penale: 15 iulie 2026 – 7 august 2026.

În baza materialelor din dosar şi a probelor recunoscute de inculpat care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanţa de judecată, -

A C O N S T A T A T:

Inculpatul Arap Ion Ion, la data de 15.03.2026, în jurul orei 07:18, fiind stopat de angajaţii Inspectoratului de Poliţie Străşeni, de la conducerea mijlocului de transport de model “Ford Transit” cu n/î “*****”, pe traseul de intrare în s. Lozova, r-nul Străşeni, acţionând intenţionat şi urmărind scopul influenţării conduitei membrilor echipajului de poliţie, Beschieru Andrei şi Ciolan Ion, care conform pct.12.1.1. din fişa postului, efectuează activităţi de prevenire şi curmare a infracţiunilor/contravenţiilor şi pct.12.2.1., întocmeşte procese-contravenţionale cu privire la contravenţii, aplică sancţiuni contravenţionale, fiind astfel în accepţiunea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal – persoane publice, în vederea neîndeplinirii de către ultimii a acţiunilor în exercitarea funcţiei şi a nu fi sancţionat în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.228 alin.(1) Cod contravenţional, a plasat 6 bancnote cu nominalul de 50 lei fiecare, în actele solicitate în cadrul verificării, pe care împreună le-a transmis membrilor echipajului de poliţie. Acţiuni ilegale care nu au fost acceptate de către angajaţii de poliţie, fiind solicitată intervenţia organelor de drept pentru documentarea cazului de corupere activă comisă asupra lor.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Arap Ion Ion, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, inculpatul în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală al RM, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Avocatul Ana Chian acționând în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii depuse de Arap Ion Ion și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală al RM, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Cezar Țaca a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpat Arap Ion Ion, privind examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală al RM, menționând că este un drept al inculpatului, iar careva impedimente pentru examinarea cauzei în procedura simplificată nu sunt.

Ținând cont de faptul că din probele administrate rezulta că faptele inculpatului erau stabilite și erau suficiente date cu privire la persoana sa, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul era întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, întrucât actele de urmărire penală nu prezentau careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conține careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul Penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis prin încheiere cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Arap Ion Ion prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a relatat că, în martie 2026, pe la orele 06.30 a fost oprit de către colaboratorii de poliție, fiind la volanul mijlocului de transport de model „Ford Tranzit” cu n/î *****. se deplasa la piața din s. Vorniceni, r-nul Strășeni. Polițiștii i-au zis ca țeava de la mijlocul de transport nu corespunde standardelor. A relatat că le-a oferit polițiștilor suma de 300 de lei, pentru a nu-i întocmi proces-verbal, deoarece se grăbea. A precizat că a pus acești bani în documentele pe care le-a înmînat polițiștilor. La întrebările apărătorului, Ana Chian, a declarat că îi pare rău pentru fapta săvârșită și că o asemenea situație nu se va mai repeta.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Cezar Țaca, a considerat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii stabilite de art. art. 325 alin. (1) Cod penal al RM a fost stabilită pe deplin. A solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului Arap Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 325 alin. (1) Cod penal al RM și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500u.c., și încasarea din contul inculpatului Arap Ion Ion a cheltuielilor judiciare în sumă de 2100 lei în contul statului. Totodată, a solicitat aplicarea confiscării speciale asupra bancnotelor în sumă de 200 lei.

Cu toate că inculpatul Arap Ion, vina sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM, a recunoscut-o integral, vinovăția acestuia se dovedește și prin probele administrate de către procuror în cadrul urmăririi penale, specificate în rechizitoriu și acceptate de inculpat, și anume:

- *Declarațiile martorului Ciolan Ion*, care a depus declarații similare cu cele ale martorului Beschieru Andrei (f.d. 14-15).

- *Procesul-verbal de ridicare din 18.03.2026*, prin care au fost ridicate de la angajatul IP Strășeni, Ciolan Ion, două secvențe video pe un CD-R din data de 15.03.2026, în care sunt înregistrate acțiunile cet. Arap Ion(f.d. 17-18).

- Raportul de expertiză judiciară nr.34/12-R-2150 din 25.05.2026, conform căruia: bancnotele nominalul 50 (cincizeci) lei MD, cu seria și numărul *****, *****, *****, *****, ***** și ***** anul emisiei 2015, corespund după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenului realizat de întreprinderea

emitență. Bancnotele cu nominalul 50 (cincizeci) lei MD, cu seria și numărul: E. 0206 361444, *****, *****, *****, ***** și ***** anul emisiei 2015, sunt confecționate din hârtie securizată, cu fibre color încorporate în suport, cu folosirea tiparului plat-ofset (recuzitele) și tiparul înalt (seria și numărul)(f.d. 48-53)

Audiind declarațiile inculpatului, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată conchide că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine și incontestabil faptele specificate în rechizitoriu, astfel vinovăția inculpatului Arap Ion Ion, în comiterea faptelor imputate a fost dovedită pe deplin, urmând a i se încredința infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) din Codul penal al RM – coruperea activă, adică oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, în cadrul procedurilor, judecătorii au obligația de a proteja drepturile și libertățile oricărei persoane, precum și obligația de a deține puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin, în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „erga omnes”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuیتului, învinuitului, inculpatului și etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căreia sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Potrivit rechizitoriului, inculpatul Arap Ion Ion a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal al RM - coruperea activă, adică oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

Prin justificarea probelor cumulate la faza de urmărire penală, instanța de judecată determină corect încadrarea juridică a infracțiunii comise de către Arap Ion Ion în baza art. 325 alin.(1) Cod penal al RM.

În acest sens, prin fapta comisă, Arap Ion Ion a atentat la obiectul juridic al infracțiunii, și anume la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, iar obiectul imaterial al acesteia reprezentând oferirea mijloacelor bănești necuvenite, în sumă de 300 lei, colaboratorilor de poliție, precum și oferirea și darea acestora a mijloacelor bănești necuvenite, fapt ce se probează prin declarațiile martorilor audiați și a probelor materiale administrate.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă de inculpat s-a realizat prin întrunirea celor două acțiuni, care de fapt și separat pot fi calificate potrivit art.325 alin.(1) Cod penal, și anume oferirea și darea de a acorda anumite oferte, bani, bunuri sau avantaje patrimoniale unei persoane

publice, fiind funcționar public cu statut special, ce nu i se cuvin, pentru ca aceasta să îndeplinească, să întârzie sau să nu îndeplinească acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu.

Sub aspectul laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal, se reține prezența în acțiunile lui Arap Ion Ion a intenției directe în săvârșirea infracțiunii înscrinate, ori, din probele administrate rezultă cert că inculpatul a promis și a oferit bani în sumă de 300 lei, pentru a nu documenta fapta prevăzute de art.228 al.1) Cod contravențional.

Arap Ion Ion este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preț” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la

regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Reieșind din cele expuse, instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod Penal al Republicii Moldova anume, gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor ușoare, de fapta comisă, că aceasta atentează asupra relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică de persoana celui vinovat, că inculpatul Arap Ion a recunoscut vina și a cerut examinarea cauzei în procedura simplificată de judecare a cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, anterior nejudecat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, și anume că acesta poate fi reeducat fără izolarea reală de societate, iar reieșind din complexitatea faptei comise și pedeapsa stabilită de norma incriminată, în privința inculpatului nu poate fi aplicată altă pedeapsă, decât amenda.

Circumstanțe atenuante potrivit art. 76 Cod Penal: căință sinceră și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod Penal: nu au fost stabilite.

La aplicarea pedepsei inculpatei instanța de judecată aplică prevederile art. 80/1 alin. (1) Cod penal, care prevede că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Reieșind din circumstanțele cazului, că infracțiunea comisă de Arap Ion Ion face parte din categoria celor ușoare, a recunoscut vina și a cerut examinarea cauzei în procedura simplificată de judecare a cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, fără antecedente penale, încadrat în câmpul muncii, ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, reieșind din faptul că pedeapsa pentru infracțiunea comisă este stabilită doar sub formă de amendă, instanța va stabili pedeapsa sub formă de amendă ținând cont de limitele de pedeapsă stabilită de art. 325 alin. (1) Cod Penal, reduse cu 1/4.

Instanța de judecată reține că art. 325 alin. (1) Cod penal al RM, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

Conform art. 80/1 alin. (2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181/1–182, 239–240, 242/1 , 2422 , 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1 , 324–335/1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpată, care potrivit prevederilor de art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, precum și reieșind din noile limite ale pedepsei, determinate potrivit art. 364/1 Cod de Procedură Penală și art. 80/1 Cod Penal, coroborat cu art. 325 alin. (1) Cod penal al RM, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Arap Ion Ion, pentru comiterea respectivei infracțiuni urmează a-i fi individualizată pedeapsa reieșind din: limita minimă 500 unități convenționale și limita maximă 1125 (1500 u.c.- $\frac{1}{4}$ 1500) unități convenționale, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Arap Ion Ion, pentru comiterea de către aceasta a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM, este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 lei.

Reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, vârsta acestuia, având în vedere că fapta comisă de către inculpatul Arap Ion Ion constituie un primejdios exemplu pentru buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, instanța apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului Arap Ion Ion este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă, prin care și va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, de corectare a

acestui, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Concluzionând cele expuse instanța de judecată precizează faptul că, pedeapsa reținută inculpatului Arap Ion Ion, reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta și este una proporțională cu faptele și consecințele ultimului, fiind una corect individualizată și raportată la criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal. Totodată, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

În acest context, instanța consideră că pedeapsa numită inculpatului corespunde în principiu cu „scopul de a-l pedepsi”.

Solicitarea apărătorului privind liberarea inculpatului de răspundere penală, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională în temeiul art. 55 Cod penal, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit art. 55 alin. (1) Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională numai dacă sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de lege, inclusiv dacă instanța constată că îndreptarea acesteia este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Din conținutul normei rezultă că liberarea de răspundere penală reprezintă o facultate conferită instanței de judecată, iar nu o obligație, chiar și în situația în care sunt întrunite condițiile formale prevăzute de lege. În fiecare caz concret, instanța este obligată să aprecieze dacă aplicarea unei sancțiuni contravenționale este suficientă pentru realizarea scopului legii penale.

În prezenta cauză, inculpatului îi este imputată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal – coruperea activă, infracțiune care aduce atingere relațiilor sociale privind integritatea activității autorităților publice și exercitarea atribuțiilor de serviciu în condiții de legalitate, imparțialitate și probitate. Faptele de corupție prezintă un grad ridicat de pericol social, deoarece afectează încrederea societății în instituțiile statului, subminează autoritatea publică și compromit buna funcționare a administrației publice.

Chiar dacă infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal nu este exclusă expres de la aplicarea art. 55 Cod penal, această împrejurare nu impune în mod automat aplicarea instituției liberării de răspundere penală. Instanța apreciază că natura și gravitatea faptei săvârșite, obiectul juridic special al infracțiunii și necesitatea asigurării unei reacții penale eficiente în vederea prevenirii și combaterii faptelor de corupție nu permit concluzia că scopul legii penale poate fi realizat prin simpla aplicare a unei sancțiuni contravenționale.

În aceste condiții, instanța consideră că aplicarea dispozițiilor art. 55 Cod penal ar diminua caracterul preventiv și represiv al răspunderii penale în materia combaterii corupției și nu ar răspunde exigențelor de protecție a interesului public. Prin urmare, cererea apărătorului

privind liberarea inculpatului de răspundere penală, cu tragerea acestuia la răspundere contravențională, urmează a fi respinsă.

Cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat Cezar Țaca privind încasarea de la inculpatul Arap Ion în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2150 din 25.05.2026, instanța reține următoarele temeiuri de drept.

Art. 227 alin.(2) pct. 5 Cod procedură penală, reiterează că, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar conform alin. (2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat

În asemenea circumstanțe instanța de judecată consideră necesar de a admite solicitarea acuzatorului de stat Cezar Țaca, privind încasarea de la inculpatul Arap Ion Ion în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiza nr. 34/12-R-2150 din 25.05.2026, fapt ce constituie cheltuieli neordinare suportate de către stat, în legătură cu necesitatea efectuării urmăririi penale.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest sens, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatului Arap Ion Ion a măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Instanța reține că potrivit art. 397 alin. 3) și 5) CPP dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărârea cu privire la corpurile delictive.

Prin ordonanța din 17.06.2026, s-a recunoscut în calitate de corp delict: 6 (șase) bancnote cu nominalul de 50 (cincizeci) lei MD, cu seria și numărul *****, *****, *****, *****, ***** și ***** anul emisiei 2015, care au fost transmise Inspectoratului Fiscal de Stat, pentru păstrare(f.d.10,56-57).

Prin ordonanța din 26.06.2026 s-a recunoscut în calitate de mijloc material de probă: un CD cu două înregistrări audio-video, care se păstrează la materialele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delictive sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Potrivit art. 106 alin. (2) CP sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. În situația în care a fost demonstrat faptul că Arap Ion a oferit persoanelor publice, mijloace bănești în sumă de 300 de lei, pentru determinarea acestora de a nu-și îndeplini obligațiunile funcționale și anume a nu documenta cazul contravențional, instanța de judecată consideră necesar de a dispune confiscarea specială și trecerea în proprietatea statului, a mijloacelor bănești constituite din: 6 (șase) bancnote cu nominalul de 50 (cincizeci) lei MD, cu seria și numărul *****, *****, *****, *****, ***** și ***** anul emisiei 2015, care au fost transmise Inspectoratului Fiscal de Stat, pentru păstrare.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe: *mijlocele materiale de probă* – un suport optic DVD-R, ridicat de la angajatul IP

Strășeni Beschieru Andrei, recunoscute în această calitate potrivit ordonanței din 26.06.2026, de păstrat la materialele cauzei penale.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. art. 227-229, 341, 364/1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

CONDAMNĂ:

Se recunoaște vinovat Arap Ion Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și a-i numi pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500/cinci sute/ u.c., ceea ce constituie suma de 25 000/douăzeci și cinci mii/,00 lei.

Se informează inculpatul Arap Ion Ion despre dreptul său să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se va considera că sancțiunea amenzii este executată integral.

Amenda se va achita de către condamnat în mod benevol în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, în caz contrar instanța va trimite executorului judecătoresc titlul executoriu pentru încasarea silită a amenzii.

Se explică inculpatului Arap Ion Ion că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se încasează de la inculpatul Arap Ion Ion în beneficiul bugetului de stat suma de 2100 (două mii una sută), 00 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Se dispune confiscarea specială a mijloacelor bănești în sumă totală de 300 /trei sute/,00 lei și anume: 6 (șase) bancnote cu nominalul de 50 (cincizeci) lei MD, cu seria și numărul *****, *****, *****, *****, ***** și ***** anul emisiei 2015, care au fost transmise Inspectoratului Fiscal de Stat, pentru păstrare, recunoscute în calitate de corp delict prin Ordonanța din 17.06.2026.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe: *mijlocele materiale de probă* – un suport optic DVD-R, ridicat de la angajatul IP Strășeni Beschieru Andrei, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 26.06.2026, de păstrat la materialele cauzei penale.

Se aplică în privința lui Arap Ion Ion măsura preventivă obligarea a nu părăsi țara, care se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Președintele ședinței
Judecătorul

Mihaela Grosu